

¹وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى، ²قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، إِذَا انْقَرَزَ رَجُلٌ
أَوْ امْرَأَةٌ لِيَنْذُرَ نَذْرَ النَّذِيرِ لِيَنْتَذِرَ لِلرَّبِّ، ³فَعِنَ الْخَمْرِ
وَالْمُسْكِرِ يَغْتَرُّ، وَلَا يَشْرَبُ حَلَّ الْحَبْرِ وَلَا حَلَّ الْمُسْكِرِ،
وَلَا يَشْرَبُ مِنْ تَقِيْعِ الْعَنْبِ، وَلَا يَأْكُلُ عَنْبًا رَطْبًا وَلَا
يَأْسًا. ⁴كُلَّ أَيَّامِ نَذْرِهِ لَا يَأْكُلُ مِنْ كُلِّ مَا يَعْمَلُ مِنْ حَفْنَةِ
الْخَمْرِ مِنَ الْعَجَمِ حَتَّى الْفُسْرِ. ⁵كُلَّ أَيَّامِ يَذُرُ افْتِرَارِهِ لَا
يَمُرُّ مُوسَى عَلَى رَأْسِهِ. إِلَى كَمَالِ الْأَيَّامِ الَّتِي انْتَذَرَ فِيهَا
لِلرَّبِّ يَكُونُ مُقَدَّسًا، وَيُرْبِي حُصْلَ شَعْرِ رَأْسِهِ. ⁶كُلَّ أَيَّامِ
انْتِذَارِهِ لِلرَّبِّ لَا يَأْتِي إِلَى حَسَدِ مَيْتٍ. ⁷أَبُوهُ وَأُمُّهُ وَأُخُوهُ
وَأُخْتُهُ لَا يَتَجَسَّسْنَ مِنْ أَجْلِهِمْ عِنْدَ مَوْتِهِمْ، لَأَنَّ انْتِذَارَ إِلَهِهِ
عَلَى رَأْسِهِ. ⁸إِنَّهُ كُلَّ أَيَّامِ انْتِذَارِهِ مُقَدَّسٌ لِلرَّبِّ. وَإِذَا
مَاتَ مَيْتٌ عِنْدَهُ بَعَثَهُ عَلَى فَجَائِهِ فَتَجَسَّسَ رَأْسَ انْتِذَارِهِ،
يَخْلُقُ رَأْسَهُ يَوْمَ طَهْرِهِ. فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ يَخْلُفُهُ. ¹⁰وَفِي
الْيَوْمِ الثَّامِنِ يَأْتِي بِبِمَامَتَيْنِ أَوْ بِعَرْحِي حَمَامٍ إِلَى الْكَاهِنِ
إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ، ¹¹فَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ وَاحِدًا ذَبِيحَةً
حَطِيَّةً وَالْآخَرَ مُحَرَّقَةً وَبُكْفَرُ عَنْهُ مَا أَخْطَأَ بِسَبَبِ الْمَيْتِ،
وَيُقَدِّسُ رَأْسَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ. ¹²فَقَسَى نَذْرَ الرَّبِّ أَيَّامَ
انْتِذَارِهِ يَأْتِي بِخَرْوَفٍ حَوْلِي ذَبِيحَةً إِيَّاهُ، وَأَمَّا الْأَيَّامُ
الْأُولَى فَتُسْقَطُ لِأَنَّهُ تَجَسَّسَ انْتِذَارَهُ. ¹³وَهَذِهِ شَرِيعَةُ
النَّذِيرِ، يَوْمَ تَكْمُلُ أَيَّامُ انْتِذَارِهِ يُؤْتِي بِهِ إِلَى بَابِ خِيَمَةِ
الْاجْتِمَاعِ، ¹⁴فَيَقْرَبُ قُرْبَانَهُ لِلرَّبِّ خَرْوَفًا وَاحِدًا حَوْلِيًا
صَحِيحًا مُحَرَّقَةً، وَتَعَجَّةً وَاحِدَةً حَوْلِيَّةً صَحِيحَةً ذَبِيحَةً
حَطِيَّةً، وَكَبْشًا وَاحِدًا صَحِيحًا ذَبِيحَةً سَلَامَةً، ¹⁵وَسَلَّ قَطِيرَ
مِنْ دَقِيقٍ أَفْرَاصًا مَلُوتَةً بِرَبِّتٍ، وَرَقَاقَ قَطِيرٍ مَذْهُوتَةً
بِرَبِّتٍ مَعَ تَقْدِمَتِهَا وَسَكَئِهَا، ¹⁶فَيَقْدِمُهَا الْكَاهِنُ أَمَامَ
الرَّبِّ وَيَعْمَلُ ذَبِيحَةَ حَطِيَّةٍ وَمُحَرَّقَةً. ¹⁷وَالْكَبْشُ يَعْمَلُهُ
ذَبِيحَةً سَلَامَةً لِلرَّبِّ مَعَ سَلِّ الْقَطِيرِ، وَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ
تَقْدِمَتَهُ وَسَكِيَّتَهُ. ¹⁸وَيَخْلُقُ النَّذِيرَ لَدَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ
رَأْسَ انْتِذَارِهِ، وَيَأْخُذُ شَعْرَ رَأْسِ انْتِذَارِهِ وَيَجْعَلُهُ عَلَى
النَّارِ الَّتِي تَحْتَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ. ¹⁹وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ السَّاعِدَ
مَسْلُوقًا مِنَ الْكَبْشِ، وَفُرْصَ قَطِيرٍ وَاحِدًا مِنَ السَّلِّ،
وَرَقَاقَةَ قَطِيرٍ وَاحِدَةً، وَيَجْعَلُهَا فِي يَدِي النَّذِيرِ بَعْدَ خَلْقِهِ
شَعْرَ انْتِذَارِهِ ²⁰وَيُرَدِّدُهَا الْكَاهِنُ تَرْدِيدًا أَمَامَ الرَّبِّ. إِنَّهُ
قُدْسٌ لِلْكَاهِنِ مَعَ صَدْرِ التَّرْدِيدِ وَسَاقِ الرَّفِيعَةِ. وَبَعْدَ
ذَلِكَ يَشْرَبُ النَّذِيرُ حَمْرًا. ²¹هَذِهِ شَرِيعَةُ النَّذِيرِ الَّتِي
يَنْذُرُ. قُرْبَانُهُ لِلرَّبِّ عَنْ انْتِذَارِهِ قَصْلًا عَمَّا تَتَّالَى يَدُهُ.
حَسَبَ نَذْرِهِ الَّتِي تَذَرُ كَذَلِكَ يَعْمَلُ حَسَبَ شَرِيعَةٍ
انْتِذَارِهِ. ²²وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى، ²³قُلْ لِهَارُونَ وَبَنِيهِ، هَكَذَا

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach: ²Sage den Kindern Israel und sprich zu ihnen: Wenn ein Mann oder Weib ein besonderes Gelübde tut, dem HERRN sich zu enthalten, ³der soll sich Weins und starken Getränks enthalten; Weinessig oder Essig von starkem Getränk soll er auch nicht trinken, auch nichts, das aus Weinbeeren gemacht wird; er soll weder frische noch dürre Weinbeeren essen. ⁴Solange solch ein Gelübde währt, soll er nichts essen, das man vom Weinstock macht, vom Weinkern bis zu den Hülsen. ⁵Solange die Zeit solches seines Gelübdes währt, soll kein Schermesser über sein Haupt fahren, bis das die Zeit aus sei, die er dem HERRN gelobt hat; denn er ist heilig und soll das Haar auf seinem Haupt lassen frei wachsen. ⁶Die ganze Zeit über, die er dem HERRN gelobt hat, soll er zu keinem Toten gehen. ⁷Er soll sich auch nicht verunreinigen an dem Tod seines Vaters, seiner Mutter, seines Bruders oder seiner Schwester; denn das Gelübde seines Gottes ist auf seinem Haupt. ⁸Die ganze Zeit seines Gelübdes soll er dem HERRN heilig sein. ⁹Und wo jemand vor ihm unversehens plötzlich stirbt, da wird das Haupt seines Gelübdes verunreinigt; darum soll er sein Haupt scheren am Tage seiner Reinigung, das ist am siebenten Tage. ¹⁰Und am achten Tage soll er zwei Turteltauben bringen oder zwei junge Tauben zum Priester vor die Tür der Hütte des Stifts. ¹¹Und der Priester soll eine zum Sündopfer und die andere zum Brandopfer machen und ihn versöhnen, darum daß er sich an einem Toten versündigt hat, und

تُبَارِكُونَ بَنِي إِسْرَائِيلَ،²⁴ يُبَارِكُكَ الرَّبُّ وَيَحْرُسُكَ.²⁵ بُضِيءُ
الرَّبُّ يُوْجِّهْ عَلَيْكَ وَيَرْحَمُكَ.²⁶ يَرْفَعِ الرَّبُّ وَجْهَهُ عَلَيْكَ
وَيَمْنُجُكَ سَلَامًا.²⁷ فَيَجْعَلُونَ اسْمِي عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا أَبَارِكُهُمْ.

also sein Haupt desselben Tages heiligen,¹² daß er dem HERRN die Zeit seines Gelübdes aushalte. Und soll ein jähriges Lamm bringen zum Schuldopfer. Aber die vorigen Tage sollen umsonst sein, darum daß sein Gelübde verunreinigt ist.¹³ Dies ist das Gesetz des Gottgeweihten: wenn die Zeit seines Gelübdes aus ist, so soll man ihn bringen vor die Tür der Hütte des Stifts.¹⁴ Und er soll bringen sein Opfer dem HERRN, ein jähriges Lamm ohne Fehl zum Brandopfer und ein jähriges Schaf ohne Fehl zum Sündopfer und einen Widder ohne Fehl zum Dankopfer¹⁵ und einen Korb mit ungesäuerten Kuchen von Semmelmehl, mit Öl gemengt, und ungesäuerte Fladen, mit Öl bestrichen, und ihre Speisopfer und Trankopfer.¹⁶ Und der Priester soll's vor den HERRN bringen und soll sein Sündopfer und sein Brandopfer machen.¹⁷ Und den Widder soll er zum Dankopfer machen dem HERRN samt dem Korb mit den ungesäuerten Brot; und soll auch sein Speisopfer und sein Trankopfer machen.¹⁸ Und der Geweihte soll das Haupt seines Gelübdes scheren vor der Tür der Hütte des Stifts und soll das Haupthaar seines Gelübdes nehmen und aufs Feuer werfen, das unter dem Dankopfer ist.¹⁹ Und der Priester soll den gekochten Bug nehmen von dem Widder und einen ungesäuerten Kuchen aus dem Korb und einen ungesäuerten Fladen und soll's dem Geweihten auf sein Hände legen, nachdem er sein Gelübde abgeschoren hat,²⁰ und der Priester soll's vor dem HERRN weben. Das ist heilig dem Priester samt der Webebrust und der Hebeschulter. Darnach mag der

Geweihte Wein trinken.²¹ Das ist das Gesetz des Gottgeweihten, der sein Opfer dem HERRN gelobt wegen seines Gelübdes, außer dem, was er sonst vermag; wie er gelobt hat, soll er tun nach dem Gesetz seines Gelübdes.²² Und der HERR redete mit Mose und sprach:²³ Sage Aaron und seinen Söhnen und sprich: Also sollt ihr sagen zu den Kindern Israel, wenn ihr sie segnet:²⁴ Der HERR segne dich und behüte dich;²⁵ der HERR lasse sein Angesicht leuchten über dir und sei dir gnädig;²⁶ der HERR hebe sein Angesicht über dich und gebe dir Frieden.²⁷ Denn ihr sollt meinen Namen auf die Kinder Israel legen, daß ich sie segne.